

Zapisz w zeszycie
Katecheza
Temat: Wracamy do Boga.

Przeczytaj test z katechizmu na str. 92 i 93. Poniżej zamieszczam zdjęcia tych stron.

34 **Wracamy do Ojca**

Czyny pokutne są owocem nawrócenia. Człowieka, który je podejmuje, Pan Bóg uzdalnia do uznania własnej grzeszności i odkrywania Jego miłości. Wierzący zaczyna rozumieć, że przez grzech utracił przyjaźń Pana Boga otrzymaną w sakramencie chrztu świętego i szuka drogi do jej odzyskania. Wierzy, że jest to możliwe w sakramencie pokuty i pojednania, którego udzielanie Pan Jezus powierzył Kościołowi.

Droga, którą każdy wierzący przechodzi od popełnienia grzechu do ponownej przyjaźni z Panem Bogiem, to droga pojednania z Nim i z Kościołem. Znana jest ona nam wszystkim jako sakrament pokuty i pojednania. Jest to możliwe dzięki męce, śmierci i Zmartwychwstaniu Pana Jezusa.

**Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.**

92

A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go (Łk 15, 20)

Pan Jezus pomaga wierzącym zrozumieć, na czym polega droga odzyskiwania przyjaźni z Panem Bogiem, pokazując historię życia postaci z przypowieści o dobrym ojcu (Łk 15, 11-32).

- Młodszy syn, rezygnując z miłości, jakiej doświadczał w domu ojca, zniszczył posiadane dary i talenty. Prawdę o sobie poznał dopiero wówczas, gdy doświadczył głodu i samotności. Zrozumiał, że przyczyną jego nieszczęścia jest brak zaufania ojcu. Na szczęście uznał swój błąd i podjął decyzję powrotu do ojca. Wiedział, że będzie musiał „rozliczyć się” z czasu, który spędził z dala od ojca. Podobne uczucia towarzyszą wierzącym, gdy zastanawiają się nad swoim postępowaniem wobec Pana Boga i ludzi. Decydując się na powrót do życia z Bogiem, robią tak zwany **RACHUNEK SUMIENIA**.

- Młodszy syn nie tylko uznał swój błąd, ale przede wszystkim szczerze żałował, że zawiódł oczekiwania swego ojca. Szczerze żałując tego, co uczynił, postanowił prosić ojca o przebaczenie i przyjęcie do swego domu. Wierzący taką postawę nazywają **ŻALEM ZA GRZECHY**. Zewnętrznym znakiem żalu jest decyzja zerwania z grzechem.

- Młodszy syn wyznał przed ojcem swój grzech i był gotów ponieść wszelkie jego konsekwencje. Wyznał swoją winę dlatego, że wierzył w dobroć i miłość ojca. Co więcej, ojciec nie zrobił mu żadnych wymówek, lecz przebaczył, ucieszył się jego powrotem i przywrócił utraconą przez grzech synowską godność. Wierzący, oczekując od Pana Boga odpuszczenia grzechów, wyznają je przed kapłanem w sakramencie pokuty i pojednania. Nazywają tę czynność **WYZNANIEM GRZECHÓW LUB SPOWIEDZIA**. Wierzą, że Pan Bóg przyjmuje ich z bezwarunkową miłością. Przebacza całkowicie i przywraca utraconą przez grzech godność dziecka Bożego. Zewnętrznym znakiem Bożego przebaczenia jest otrzymanie i przyjęcie sakramentalnego rozgrzeszenia.

- Młodszy syn, decydując się na powrót do domu ojca, jest gotów pracować jak niewolnik. Chce w ten sposób naprawić i wynagrodzić straty, jakich doznał ojciec i jego brat. Ojciec przyjmuje podjęte postanowienie, ale nie przystaje na propozycję syna, bo jego miłość do syna nie uległa zmianie. Gotowość naprawienia zła, które wynika z popełnionych grzechów wierzący nazywają **ZADOŚĆUCZYNIENIEM I POPRAWĄ ŻYCIA**. Zewnętrznym znakiem podjętej przez wierzącego decyzji życia w przyjaźni z Panem Bogiem jest nadawana sakramentalna pokuta.

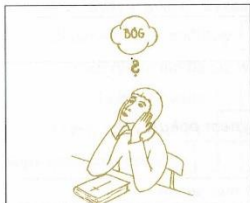
Wykonaj w zeszytcie zad.1,2, (przerysuj, przepisz i uzupełnij)

Wykonane zadanie prześlij do godziny 16:00 dnia 27 marca 2020 na adres:

beatamarcinska1@wp.pl. Wykonaj zdjęcie zeszytu i dołącz je do wiadomości.

Katecheza 34
Wracamy do Ojca

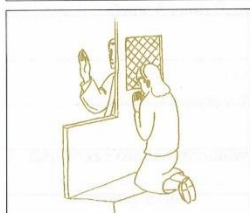
1. Obok rysunków zapisz odpowiednio pięć warunków naszego pojednania z Bogiem i Kościołem w sakramencie pokuty. Najważniejszy zapisz czerwonym kolorem.

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

2. W jaki sposób warunki pojednania wypełnił młodszy syn z przypowieści Pana Jezusa o dobrym ojcu (Łk 15,11-32)?

Rachunek sumienia _____

Żal za grzechy _____

Postanowienie poprawy _____

Wyznanie grzechów (spowiedź) _____

Zadośćuczynienie _____

ŁK 15, 11-32 – TEKST PISMA ŚWIĘTEGO ZO ZADANIA 2

11 Powiedział też: «Pewien człowiek miał dwóch synów. **12** Młodszy z nich rzekł do ojca: „Ojcze, daj mi część własności, która na mnie przypada”. Podzielił więc majątek między nich. **13** Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swoją własność, żyjąc rozrzutnie. **14** A gdy wszystko wydał, nastął ciężki głód w owej krainie, i on sam zaczął cierpieć niedostatek. **15** Poszedł i przystał na służbę do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola, żeby pasł świnie. **16** Pragnął on napełnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnie, lecz nikt mu ich nie dawał. **17** Wtedy zastanowił się i rzekł: Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu przymieram głodem. **18** Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Niebu i względem ciebie; **19** już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mnie choćby jednym z twoich najemników. **20** Zabrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. **21** A syn rzekł do niego: „Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Niebu i wobec ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem”. **22** Lecz ojciec powiedział do swoich sług: „Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi! **23** Przyprawdźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i weselić się, **24** ponieważ ten syn mój był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się”. I zaczęli się weselić.

25 Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. **26** Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to ma znaczyć. **27** Ten mu rzekł: „Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego”. **28** Rozgniewał się na to i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. **29** Lecz on odpowiedział ojcu: „Oto tyle lat ci służę i nie przekroczyłem nigdy twojego nakazu; ale mnie nigdy nie dałeś koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. **30** Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwonił twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę”. **31** Lecz on mu odpowiedział: „Moje dziecko, ty zawsze jesteś ze mną i wszystko, co moje, do ciebie należy. **32** A trzeba było weselić się i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się”».

